

#20

Juny 2021

Suplement de
l'ensenyament de
Castellar del Vallès i
Sant Llorenç Savall

© Alumnes de l'escola El Sol i La Lluna durant una activitat física al pati aquest mes de maig. - QUIM PASCUAL

B-124

#20

Juny 2021

**Suplement de
l'ensenyament de
Castellar del Vallès i
Sant Llorenç Savall**

Aquest curs que cloem ha estat el primer íntegrament condicionat per la pandèmia. Afortunadament, l'acabem millor que el vam començar.

Millor perquè l'afectació dels contagis va minvant.
Millor perquè el nombre de vacunacions avancen a bon ritme....

D'aquesta situació en podem extreure infinitat d'aprenentatges amb tot el ventall associat d'emocions: des de les més dures i tristes a les més esperançadores i agradables.

Aquestes lliçons de vida han estat assolides de manera impressionant per tots els nens i nenes, noies i nois dels nostres centres educatius.

Els i elles, de la mà de les famílies, dels claustrs, de les direccions i de tota la comunitat educativa, han fet que aquest curs 2020/21, que iniciava amb totes les incerteses del món, acabi amb bona nota.

A aquest suplement, treballat amb cura i estima per tots els centres d'infantil, primària i secundària de Castellar del Vallès i de Sant Llorenç Savall, podem veure un tast, molt il·lustrador, d'activitats pedagògiques especialment interessants realitzades al llarg del curs.

És evident, que tot i el context, la comunitat educativa dels nostres municipis ha estat a un nivell brillant. Esperem que el curs que ve, aquesta situació sanitària que ens condiciona segueixi desapareixent.

Salut i Educació!

Joan Creus
Regidor d'Educació

Lectoescritura a educació infantil

GREPI, el projecte de lectoescriptura que estimula la consciència fonològica i estableix la base d'una bona lectura i escriptura.

Des de l'educació infantil, iniciem el projecte GREPI, un mètode propi de lectoescriptura que comença a P3 i es consolida a cicle inicial. El GREPI és un mètode inicialment global, que permet respectar els diversos ritmes d'aprenentatge. Parteix de les paraules, mitjançant rètols (elements de l'aula, noms dels alumnes, dies de la setmana...), és a dir, d'estímul simbòlics, per arribar a elements més simples com les síl·labes i les lletres.

Paral·lelament als estímul i activitats que es porten a terme amb els rètols, es potencia des dels 3 anys l'assoliment de la consciència fonològica, amb activitats progressives i seqüenciades, que són essencials per preparar la base d'una bona lectura i escriptura posteriors.

Realitzem una contextualització d'aquesta consciència fonològica amb els projectes que es van treballant a l'aula, les sortides al bosc dins el projecte Natura, amb els jocs manipulatius que es fan als espais, activitats de llengua amb l'ús de les noves tecnologies a través dels iPads o fent ús de les pissarres digitals. D'aquesta manera fem que l'aprenentatge sigui global i significatiu. Actualment, els projectes que es realitzen són els següents: a P3 es treballen els elefants, que ens permeten introduir, en aquest cas, les lletres E-A, així com els sons dels animals a través de les onomatopeies; a P4, on ja es treballen les consonants, dins del projecte Pirates, s'introdueixen els sons P, R, T, així com les rimes i les síl·labes.

El GREPI permet que l'alumnat desenvolupi la seva capacitat lingüística a partir de diferents propostes de lectoescriptura.

A més a més, comptem amb "L'hora del conte", una activitat que estimula el gust per lectura, en què els alumnes, tant de P3 com de P4, comparteixen diferents contes, siguin propis o de la biblioteca del poble, amb la resta de companys. Cada setmana se'n explica un de diferent i se'n desenvolupen diverses activitats relacionades.

Aquesta metodologia combina diferents recursos, des de materials manipulatius senzills com sorra o serradures per fer un treball de grafomotricitat, fins a materials més complexos com "La casa de les lletres", a cicle inicial, per confeccionar paraules.

Ⓞ L'ús de les noves tecnologies és present en el procés d'aprenentatge de la lectoescriptura.

Ⓞ A través de la natura, escrivim i treballem les lletres.

Ⓞ Des del projecte Natura, seguim amb el treball de consciència fonològica fora de l'escola. Busquem allò que comenci pel so treballat.

Ⓞ Fem ús de diferents recursos per treballar els diferents sons.

El Casal: un lloc diferent

L'escola ofereix un espai de confort i referència a l'alumnat. El projecte descansa sobre la base dels valors com a elements bàsics del procés educatiu.

Arribats a aquest punt, ja a l'últim any, pensem en tot el que hem viscut i en tot l'aprenentatge adquirit fins ara. És aleshores que nosaltres, els alumnes, recordem els valors i els avantatges d'estudiar en aquest centre que ens ha acompanyat des de petits.

Des del punt de vista dels alumnes de 4t d'ESO, es valora positivament El Casal perquè ofereix les característiques que passem a mencionar:

En primer lloc, volem destacar el civisme que es viu al col·legi, ja que el clima de convivència dins i fora de l'aula entre els alumnes i els professors del centre és excel·lent.

Possiblement, la raó principal per la qual es dona aquesta circumstància es deu al fet que únicament hi ha una sola línia. Això propicia un ambient familiar marcat per l'atenció tant individual com grupal.

El centre ofereix a l'alumnat l'accés al servei de menjador, que conté una dieta equilibrada (per als qui no puguin tenir els fills a casa).

D'altra banda, El Casal també mostra una faceta innovadora des de fa uns anys: el projecte tecnològic. Es tracta de l'ús de noves

tecnologies (iPads), les quals afavoreixen el ritme de la classe i fan de l'ensenyament un procés entretingut.

Posats a analitzar els avantatges que ofereix l'escola, ens mostrem profundament agraïts de poder rebre una oportunitat que ben poques escoles ofereixen, els viatges en l'àmbit estatal i internacional durant els quatre anys de l'ESO:

- 1r ESO:

Viatge cultural a Galícia, projecte Galauda.

- 2n ESO:

Viatge cultural a la capital espanyola, projecte Atópicos.

- 3r ESO:

Intercanvi amb alumnes de l'estranger (Dinamarca o Holanda).

- 4t ESO:

Viatge de final d'etapa.

En el cas de la nostra generació (2005), ens hem vist perjudicats per la Covid-19 i no hem pogut fer algun dels viatges, però confiem que durant els pròxims anys ja

no es donarà aquesta circumstància i que les futures generacions podran gaudir d'aquesta oportunitat.

Respecte a la parla anglesa, se'ns dona l'oportunitat de participar en projectes internacionals com l'Erasmus+, el Diploma Dual americà i la preparació per a l'Examen B2, entre d'altres. En l'àmbit científicotecnològic, podem posar en pràctica els nostres coneixements a l'aula de laboratori del centre. En l'àmbit lingüístic, fem projectes com Trivium, Cultura Total i Llámalo X, en què tenim com a base la llengua i la literatura, que es combinen amb altres disciplines de les humanitats. També tenim la sort d'aprendre un nou idioma com és el francès (o el llatí per als del itinerari humanístic), i interpretar i expressar-nos a l'assignatura d'arts escèniques. El fet d'estar ubicats a prop de la natura, a més, ens facilita la pràctica de l'educació física en un entorn saludable.

Ja per finalitzar, els alumnes de 4t d'ESO volem destacar la bona preparació i orientació que rebem de cara al futur immediat, tant per als alumnes que volen fer batxillerat com dels que volen fer un cicle formatiu professional.

Així doncs, a partir de la nostra pròpia experiència viscuda a El Casal, ens veiem molt ben preparats per emprendre un nou camí ple de cares noves i reptes per assolir.

Els viatges culturals i educatius són una oportunitat única per viure l'intercanvi d'experiències durant tota l'etapa de l'ESO.

La fàbrica de contes

Construïts amb la nostra imaginació

Aquest segon trimestre els nens i nenes de cycle inicial estem portant a terme un taller d'elaboració de contes amb la finalitat de celebrar el Dia Internacional del Llibre Infantil, el 2 d'abril. Aquest taller està pensat en 6 propostes en què els infants de tot el cycle hem participat i experimentat de cada proposta com a mínim una vegada.

Els nens i nenes, abans de començar les activitats, hem descobert mitjançant la manipulació, l'observació i l'escolta i alguna investigació, com i què ha de tenir el conte, les seves parts i característiques. També hem reflexionat sobre la funcionalitat i el valor de l'escriptura.

Per aquest motiu hem estat remenant contes que ens ensenyaven a comunicar, com ara *El lleó que no sabia escriure*, *La princesa que quería escribir* i altres que ens donen pistes per organitzar i estructurar el nostre conte, com per exemple: *Boira a les butxaques* o *El diario de las cajas de fósforos*.

Aquestes propostes consisteixen:

- **Un rotllo de conte:** Consisteix a escriure la història amb totes les parts en una tira de paper llarga i prima, com si fos un rotllo de paper de vàter. Expressió escrita.

- **Donem vida als titelles:** Representem diferents contes de forma oral utilitzant titelles i un món inventat (Minimon). Expressió oral.

- **Contes dolços:** Parts de diferents contes populars escrits en pals de gelat, que estan desordenats, hem de construir-los seguint el fil argumental. Comprensió lectora.

- **L'arxivador creatiu:** Dins de l'arxivador trobem diferents imatges que ens suggereixen el fil argumental d'alguna història i això ens dona peu a inspirar la nostra creació. Expressió escrita.

- **El preferit:** En pals de metge de colors trobem començaments atractius d'històries i nosaltres hem de continuar-les per crear un conte amb tot el sentit. Expressió escrita.

- **Disseny dels personatges:** Partint del que hem après a l'aula sobre la descripció de les persones, creem els personatges del nostre conte i els donem vida mitjançant les noves tecnologies. Competència digital.

A causa de les activitats que estem realitzant som capaços de produir contes originals i ben estructurats, amb diferents formats que ens motiven i ens faciliten crear. Per fer el tancament d'aquest taller, per Sant Jordi, podrem mostrar els nostres treballs a tots els companys i companyes amb una exposició a l'entrada de l'escola.

Manipular, observar, escoltar i investigar són les eines que hem utilitzat al nostre taller.

Reflexionem sobre la funcionalitat i el valor de l'escriptura.

© Fem un "rotllo" de conte.

© Una manera divertida d'ordenar contes.

© Aprofitem els recursos tecnològics per fer les nostres històries.

© Els titelles ens donen molt joc per expressar-nos.

La ciència. Jornades de descobriment

© Experimentació amb l'aire.

© Taller del LAB 0-6 de ciència en circulació lliure.

© Infants comprovant quin element sura o no sura segons les seves propietats.

Les activitats de la setmana ens han apropat a la descoberta i l'experimentació tot jugant a ser científiques i científics al voltant, sobretot, de tres eixos: l'aire, l'aigua i la llum.

També hem observat que si fem reflectir la llum en un mirall aquesta rebota i altres materials com els CDs fan aparèixer l'arc de Sant Martí. Per acabar hem experimentat amb la llum negra o ultraviolada, manipulant materials fluorescents.

Hem complementat aquests tallers amb el món dels invents, en què hem fet creacions molt originals. Aquesta activitat motivadora i engrescadora pretén potenciar la curiositat, la creativitat i ganes de saber, i fomenta el treball en equip i cooperatiu.

També hem rebut la visita de l'equip LAB 0-6 de Manresa (centre de descoberta, recerca i documentació per a l'educació científica) on ens han ofert dues propostes de ciències: una de lliure elecció amb diferents temàtiques de ciències i una altra enfocada a un repte concret, aconseguir tenyir l'aigua de colors amb elements naturals.

Hem fet hipòtesis per, després, observar i manipular lliurement i experimentar què passa i poder-ne parlar, tot despertant la curiositat i el pensament científic.

Hem fet tot un treball amb la intenció de fomentar l'interès per la ciència a partir de la iniciativa personal, la resolució de reptes i l'experimentació; tot plegat amb l'objectiu de potenciar l'aprenentatge científic a partir de vivències positives.

Els infants d'infantil presenten un conjunt de propostes relacionades amb la ciència amb motiu de les jornades de descobriment. Cada any es tracta un tema en concret durant una setmana, i aquesta vegada hem descobert la ciència a través de diferents tallers: d'aire, d'aigua i de llum.

En aquests tallers hem pogut descobrir l'aire i les seves propietats: l'aire és a tot arreu, l'aire ocupa un espai, l'aire en moviment és el vent, de l'aire se'n pot aprofitar la força. Al taller de l'aigua hem experimentat amb diferents materials per observar quin d'ells sura o no sura segons les seves propietats. La ciència de la flotabilitat per tal d'entendre i experimentar amb el concepte de densitat entre líquid i sòlid. Per acabar, al taller de llum hem descobert que la llum és blanca i que hi ha materials com la fusta que no pot travessar, però en canvi el vidre i el plàstic sí deixen passar la llum perquè són transparents.

© Descobrint la llum ultraviolada.

La natura com a part de l'aprenentatge psicomotriu

Els alumnes de la Classe dels Pollets P3, de l'Escola Bonavista, fan front als canvis que la Covid-19 ha causat a l'escola i desenvolupen les sessions de psicomotricitat a la natura, gaudint de l'entorn proper de què disposen.

La tornada a les escoles ha suposat un repte a causa de la situació provocada per la pandèmia de Covid-19, i era alhora una necessitat. Els grups de convivència estable, anomenats popularment *grups bombolla*, han fet imprescindible una nova organització que implica canvis de tota mena, però sobretot d'organització dels espais i planificació de les activitats. Amb aquest panorama, l'escola donava la benvinguda als alumnes de P3. Uns nens i nenes plens d'energia amb moltes ganes de conèixer i descobrir el món que els envolta i explorar les possibilitats que el seu cos els ofereix.

El fet de no poder compartir material i respectar el grup bombolla va suposar un canvi molt important: els alumnes de P3 no podien entrar a l'aula de psicomotricitat. Això suposava privar l'infant de poder viure el plaer del moviment, de crear, de relacionar-se i de pensar, amb la seguretat física i afectiva que li és necessària.

Després de pensar diverses possibilitats, la tutora de l'aula va tenir una idea: "I per què no sortim a l'exterior, aprofitant l'entorn proper, a fer les sessions psicomotrius?". La idea era molt atractiva i tant l'equip de mestres com els alumnes la van acollir de bon grat.

El fet de no poder compartir material i respectar el grup bombolla va suposar un canvi molt important: els alumnes de P3 no podien entrar a l'aula de psicomotricitat.

Cada dimecres al matí surten de l'escola i es dirigeixen cap a la muntanya, on realitzen sessions molt variades, des de recórrer un circuit simulat que són lleons, fins a fer joc lliure en què els infants aprofiten per posar a prova les possibilitats que el seu cos els ofereix saltant per les pedres, fent equilibris, construint cabanes... La natura ha passat a formar part de l'aprenentatge psicomotriu; els brinda la possibilitat d'explorar l'entorn, de conèixer-se i créixer com a éssers vius. D'aquesta pandèmia en sortirem valorant molt més el meravellós entorn natural que tenim al nostre poble.

© Escalfem amb la cançó "La cuqueta amb sucre".

© Joc lliure.

Cada dimecres al matí surten de l'escola i es dirigeixen cap a la muntanya, on porten a terme sessions molt variades.

© Circuit on es treballa l'equilibri i el salt.

© Saltem de les pedres a terra.

L'anglès, eina de comunicació

Aprendre anglès en situacions reals i motivadores a través de projectes internacionals, donant valor a la seva utilitat com a eina de comunicació

Des de fa molts i molts anys a la nostra escola es realitzen projectes internacionals de col·laboració i de treball conjunt amb escoles d'altres països, com els eTwinning o fins i tot, fa uns anys, un Comenius.

Aquest curs, el grup de grans participem en diferents projectes de llarga durada a través d'eTwinning, concretament un a cada curs: a 4t "The little stars of Europe", a 5è "Strength of languages, strength of yours" i a 6è "Conscious child bright future". I és clar, per poder-nos comunicar necessitem fer-ho amb una llengua comuna a tots els països: l'anglès.

Fer aquests projectes ens ajuda a ser més conscients de la importància i utilitat de l'anglès en una situació de comunicació real i alhora motivadora. A més de practicar i seguir aprenent i millorant l'anglès, aquests projectes ens aporten coneixement sobre altres cultures i tradicions, l'actualitat d'altres països des de la visió dels nens i nenes, el dia a dia a les altres escoles...

Tanmateix, sovint aquests projectes internacionals ens permeten no només treballar aspectes propis i concrets de la llengua anglesa, sinó també relacionats amb els projectes dels grups o els espais d'aula que fem. Per posar un exemple, una de les propostes d'un dels projectes eTwinning era treballar els hàbits saludables, aspecte que vam relacionar amb una inquietud que tenien els nens i nenes en relació al cos i algunes malalties, de manera que així vam fer un projecte de treball incloent la proposta de l'eTwinning.

La nostra opinió general (diem "general" perquè hi ha gustos per a tot) és que ens agrada molt participar en aquests projectes perquè és emocionant. Per exemple, és una sensació agradable rebre una carta o un correu electrònic d'una persona que és en una altra part del món, conèixer-la, que et contesti altre cop la carta... També és molt interessant compartir les tasques que anem fent i veure les que van fent a les altres escoles. És molt divertit, i una experiència nova per a nosaltres, gravar podcasts o escriure notícies sobre diferents temes del nostre entorn i escoltar o llegir les dels altres països. Però el que més ens agrada són els *online meetings*; abans d'aquestes trobades telemàtiques ens posem molt nerviosos, de vegades fins i tot ens fa vergonya parlar amb els nens i nenes de l'altra escola, però al mateix temps és molt emocionant i divertit; ens encanta poder posar cara a les persones amb qui ens hem estat escrivint, amb qui hem fet alguna activitat conjunta de manera telemàtica o veure les persones que hi ha darrere de les tasques que es realitzen en el projecte.

"Fer aquests projectes ens ajuda a ser més conscients de la importància i utilitat de l'anglès."

I el més engrescador de tot és que sovint ens sentim orgullosos de nosaltres mateixos, ja que en iniciar les diferents propostes dels projectes ens espantem, sentim que no ho sabrem fer, que no tenim prou domini de l'anglès, que farem el ridícul, i un llarg etcètera. I un cop acabada la tasca ens adonem que ens n'hem sortit, i prou bé.

En conclusió, fer aquests projectes és una bona manera d'aprendre anglès, ja que no només n'aprens, sinó que també tens més eines per comunicar-te amb persones d'arreu del món i que després segurament ens faran servei en un futur, si t'agrada viatjar o bé per la feina. Aprendre anglès és important per al futur de les persones i és molt més divertit si l'aprens en una situació real, com són aquests projectes.

"Ens agrada molt participar en aquests projectes perquè és emocionant."

© Fem bàners per estalviar energia i els compartim amb les altres escoles.

© "Online meeting" amb Itàlia.

© Escoltant podcasts fets per alumnes de Polònia.

Les emocions a través de l'art

© Pintem l'alegria amb un globus a partir de música alegre.

© El racó de les emocions.

L'alumnat d'infantil i primària deixa florir les seves emocions a través de la màgia de l'art

Al'Escola Mestre Pla, l'art forma part de la nostra manera d'educar i ja més de quinze anys va sorgir un nou projecte d'escola que vam batejar com a *ProjectArt*. En aquest projecte, des de petits a grans, utilitzem l'art com a eina de transformació social i personal. L'art ens ajuda a expressar el que portem dins, aquells sentiments que no es poden expressar amb paraules. Ens possibilita imaginar-nos en altres mons, altres maneres d'actuar, de sentir...

Aquest curs l'eix vertebrador del nostre ProjectArt ha estat **"Les emocions a través de l'art"**.

Creiem que les emocions i l'art estan plenament relacionats, ja que l'art emociona i fa aflorar les emocions, sempre que es parteixi de les pròpies vivències i experiències. Així doncs, un sense l'altre no permetrien el desenvolupament en la seva totalitat. El llenguatge emocional és el primer pas per identificar i reconèixer què està passant en el nostre món interior, com ens sentim i com podem manifestar-ho externament. Les emocions es poden expressar des de diferents vessants, com ara la música, l'art, l'expressió corporal i, fins i tot, la literatura. Des dels més petits fins als més grans de l'escola, hem treballat l'alegria, la tristesa, la por, la ràbia, la calma, l'amor... a partir de diferents activitats.

Aquí us en deixem una mostra...

© Retrats de les nostres emocions.

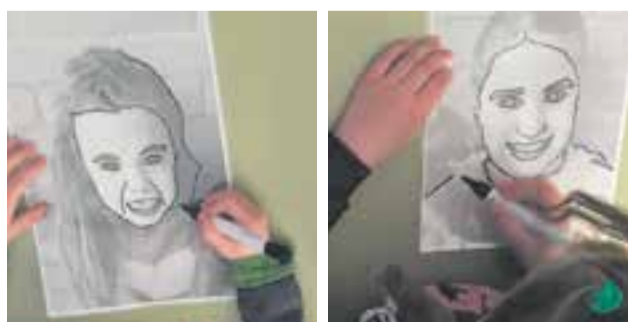
© Treballem les emocions a grans dimensions a través de l'art abstracte i buscant la simetria, com Heather Hansen.

© Les ampolles de la calma ens ajuden a relaxar-nos.

© La música ens pot despertar una emoció i fer-nos viatjar amb la imaginació.

© Aprenem a identificar les nostres pròpies emocions.

© Ja a la prehistòria, els homes i les dones expressaven les seves emocions a través de les pintures rupestres.

Activitats d'estiu 2021 Un estiu enriquit

40 activitats per a infants i
joves de 3 a 17 anys

Consulta-les totes a
[www.castellarvalles.cat/
activitatsestiuenriquit](http://www.castellarvalles.cat/activitatsestiuenriquit)

Inscripcions obertes!

Toquem una cançó

Com la interpretació musical ens ajuda a sentir-nos més segurs i més feliços

Els nens i nenes de quart i cinquè de primària de l'Institut Escola Sant Esteve de Castellar del Vallès hem dut a terme un projecte musical en el qual hem pogut experimentar amb molts instruments.

Per començar vam fer una pluja d'idees sobre les cançons i autors i autores que més ens agradaven. A partir d'aquí i mitjançant votacions cada classe va escollir quina cançó volien representar, i van quedar repartides de la següent manera:

- "Solo si es contigo", del Grup Bombai. 4t A.
- "Escriurem", de Miki Núñez. 4t B.
- "Nous camins", de Txarango. 4t C.
- "Cómo te atreves", de Morat. 5è A.
- "La venda", de Miki Núñez. 5è B.
- "Pan y mantequilla", d'Efecto Pasillo. 5è C.

Un cop escollida la cançó vam haver de treballar-hi. Per una banda fent l'anàlisi d'aquesta, és a dir, escoltar la melodia, observar les qualitats musicals, els acords, el tempo, entre d'altres. De l'altra, vam haver d'escollir els instruments amb què millor podia sonar la versió de la nostra cançó. Per dur a terme aquesta elecció vam poder fer una prova amb cadascun dels instruments existents a l'escola. Quan ja teníem seleccionats els instruments que apareixerien a la versió de la nostra cançó vam haver de repartir les funcions entre els companys i companyes d'aula. Qui cantaria? Qui tocaria cada instrument?

Per fer la repartició tots i totes vam poder provar les diferents opcions disponibles i vam poder escollir aquell instrument amb què ens sentíem més còmodes. Va haver-hi qui preferia cantar, i d'altres a qui els hi feia més vergonya i van preferir tocar un instrument.

El departament de música de l'escola el que cerca amb aquest projecte ha estat treballar i profunditzar la interpretació musical a través de cançons escollides per l'alumnat, fomentant així la motivació i implicant tothom en el treball diari. Per tant, s'ha treballat una teoria d'elements musicals com el tempo, ritme o notes mitjançant l'aplicació pràctica, fomentant així l'aprenentatge de l'alumnat amb la seva implicació.

Finalment, i com a sorpresa, els i les alumnes van rebre una felicitació per part d'un dels cantants escollit. Ens vam posar en contacte amb Miki Núñez i va fer arribar un vídeo personalitzat a tot l'alumnat per felicitar-los. Aquest gest encara va motivar i il·lusionar molt més l'alumnat, que va entendre que, a causa de les circumstàncies, la comunicació per part del Miki va ser en línia i no en persona.

Després de fer activitats com aquestes podem afirmar que, a grans trets, tocar un instrument requereix d'audició, coordinació visual i manual, concentració, atenció i, si ho fem en grup, coordinació i interacció amb altres persones.

La música, la dansa i l'art en general són llenguatges universals i eines potents de comunicació social i cultural.

Amb la instrumentació afavorim les habilitats creatives.

La música ens ajuda a expressar-nos des de la creativitat, l'emoció i la socialització.

Podem confirmar que el treball musical beneficia el nostre alumnat en molts sentits; els ajuda a desenvolupar el llenguatge, l'alfabetització i les habilitats comunicatives, millora el desenvolupament físic, ajuda a desenvolupar habilitats cognitives, millora el desenvolupament individual, ajuda a desenvolupar el pensament múltiple, l'aprenentatge d'altres llengües, exercitar la memòria visual, gestual i auditiva, a superar-se, a sentir-se bé i, per tant, a guanyar autoestima.

El plaer que sentim quan creem o interpretem una cançó ens ajuda a trobar-nos millor i això fa que ens sentim més feliços i guanyem autoestima. Volem que el nostre alumnat estimi la música.

Maletes en un món al revés!

Àmbit artístic, àmbit de llengües estrangeres, àmbit tecnològic

Durant el primer trimestre, els alumnes de 1r d'ESO de l'IE Sant Esteve han realitzat un projecte relacionat amb la construcció de la identitat. S'ha dut a terme des de diferents àmbits (art, música, tecnologia i anglès), i ha consistit a fer una maleta personal.

Aquest projecte té una raó de ser pel desenvolupament del curs: conèixer-se a un mateix o a una mateixa. Un procés que ens permet viatjar lluny, reconèixer allò que ens ha fet infants i entendre que, de mica en mica, anem deixant enrere aquesta etapa per endinsar-nos en un canvi cap a l'adolescència. Aquest era l'objectiu del projecte. En aquest segon trimestre, ja estem viatjant pel món adonant-nos de les desigualtats que ens envolten, prenent consciència; i esperem que al tercer trimestre estiguem preparats i preparades per a tot allò que hem anat descobrint.

L'alumnat ha tingut llibertat amb la creació de la seva maleta personal. S'han utilitzat sobretot elements reciclats com cartró i materials diversos, proporcionats pel centre i portats de casa. La posada en pràctica del volum i l'espai els ha permès la comprensió d'una obra artística de 360 graus. A l'interior, hi trobem les pràctiques elaborades a tecnologia: un treball amb fusta, a partir del qual l'alumnat ha pogut experimentar amb eines i amb el material, i ha creat un logotip amb el seu nom o una imatge; una *personal card* amb la presentació de cadascú en anglès; i, també, la descripció de la seva habitació (també en anglès).

A més, hi trobem un diari sonor, és a dir, una composició de sons basats en els que els acompanyen diàriament. Objectes personals, objectes naturals, objectes regalats, fotografies fetes durant el taller de foto (a càrrec de la fotògrafa Estefania Bedmar), dibuixos, cartes, partitures, escultures, etc. Són algunes de les coses que podem trobar a dins d'aquestes maletes.

Cada alumne ha pogut presentar la seva maleta personal amb un vídeo individual. Us animem a pensar en la vostra maleta personal, a indagar sobre ella i a descobrir-vos de nou!

Carta de presentació de l'exposició de les maletes al vestíbul del centre:

Ara sí, ara ja podem viatjar! Amb la nostra maleta personal, que hem estat fent al llarg del primer trimestre, tenim tot el que ens fa falta per iniciar un trajecte espectacular. N'estarem preparats i preparades? Ens hi acompanyeu?

I és que, de fet, ens estem fent grans, estem creixent, i això comporta molt: comporta canvis, dubtes, emocions, incerteses i pors, però també estem molt il·lusionats i il·lusionades, ens sentim valents i portem el millor equipatge. Fer-se gran a vegades no és gens fàcil, i sovint trobem petites pedres al camí, pedres que venen de fora i d'altres que ens les posem nosaltres mateixos. Estem disposats, però, a transformar aquestes petites dificultats amb molta paciència i dedicació, amb molt amor i, sobretot, amb molta força i responsabilitat!

En aquesta maleta personal portem records, alguns d'ells de quan érem molt petits, infants de parvulari i de primària. Hi portem les nostres relacions més íntimes d'amics i familiars, alguns d'ells que potser ja no hi són, però a qui recordem amb molta tendre-

sa. Hi duem les nostres aficions, les que ara no podem practicar de forma regular, però que ens desperten grans passions! Sabem que les tornarem a recuperar. A la nostra maleta personal hem dedicat l'espai essencial de qui som ara, a la nostra personalitat, a les nostres grans habilitats i les nostres febleses. Fins i tot, vam fer un taller de fotos en què vam quedar ben retratades i retratats, tal com som, amb transparència, perquè tenir la nostra pròpia essència és el que ens fa especials, és el que no ens fa perdre pel camí, per aquest fabulós viatge.

Si bé hem pensat en el passat i en com som ara, també hem dedicat un espai al nostre futur i ens hem escrit una carta, que podrem llegir d'aquí uns anys. I és que, potser, ara som els millors assessors del nostre jo futur. Aquesta carta serà un tresor al qual sempre podrem recórrer, al llarg de la nostra vida, com la maleta! La podem obrir sempre que ens tremolin les cames i vulguem continuar amb pas ferm el nostre camí.

Ara sí, estem preparades i preparats per viatjar allà on sigui i som conscients que aquesta maleta personal la podrem modificar a mesura que passi el temps.

Som-hi, comencem a caminar, a fer camí, a treure la nostra millor versió de nosaltres! Acompanyeu-nos en aquesta emocionant aventura!

Tot seguit us ensenyem algunes de les reflexions fetes per l'alumnat de 1r ESO, un cop acabada la maleta personal:

“Si perdem la memòria ens ajuda a saber qui som i continuar amb el ritme que portàvem”,
O. F., alumne de 1r B

“Quan sigui gran la recordaré, és un treball dedicat a la meva família i a mi”,
M. L., alumne de 1r A

“He après coses que abans no sabia”,
A. M., alumna de 1r A

“Representa les persones que som, sense alguna d'aquestes coses no seriem com som ara. La família és molt important!”,
E. B., alumne de 1r B

“Hem pogut treballar de manera diferent a l'aula”,
N. A., alumne de 1r B

“M'he conegut més a mi mateixa, he buscat a dintre meu, com soc? Això està molt bé”,
A. P., alumne de 1r B

“Et descobreixes a tu mateix, et plantejges preguntes que no t'hauries plantejat mai, com què vull ser de gran”,
A. V., alumne de 1r A

“Hem posat un valor sentimental a aquesta maleta”,
V. O., alumne de 1r A

“Ens ajuda a reflexionar sobre nosaltres mateixos, parar i pensar”,
M. O., alumne de 1r B

Algunes de les alumnes de 1r d'ESO s'han animat a fer un reportatge sobre aquest projecte. Aquest vídeo ha sorgit de la seva pròpia voluntat, està pensat, enregistrat i editat pel propi alumnat:

https://youtu.be/6rjqVJ_rbe8

Excursió a la font dels Casots

A l'escola, tots els grups fem un mínim d'una sortida a l'any, per conèixer i gaudir del nostre entorn. Aquest curs en teníem moltíssimes ganes, feia mesos que no sortíem plegats. Vam triar la font dels Casots, una de les fonts que trobem a la pista que ens porta a Can Cadafalc o al Puig de la Creu. Vam explicar a casa que planejàvem aquesta sortida i moltes companyes/s deien que antigament els pares hi anaven a buscar aigua. Vam mirar fotos de la font dels Casots i vam parlar de la mina d'aigua.

A classe vam preparar diverses coses: un mapa per seguir el recorregut i localitzar la font, tisores i bossa per agafar mostres, així com una ampolla buida per omplir-la d'aigua de la font. La nostra mestra, abans de venir a l'escola, va anar-hi per amagar les peces del trencaclosques. Nosaltres ens les vam trobar allà per sorpresa. Abans de sortir de l'escola estàvem molt emocionats perquè ens agrada conèixer l'entorn de Castellar i a la vegada sortir a fora.

Vam sortir de l'escola pel carrer de les Bassetes i després cap a l'esquerra pel carrer Major, deixant enrere l'església de St. Esteve i l'Ajuntament fins a arribar a la plaça del Mestre Gelonch. Vam continuar pujant pel carrer de Sant Llorenç i vam girar a l'esquerra pel carrer de Canyelles. A meitat del carrer vam agafar un camí a la dreta que ens va dur fins a la font dels Casots, passant pel costat del dipòsit d'aigua. Quan vam arribar a la font, vam explicar la història sobre el motiu del nom, perquè abans hi havia unes cases molt grans al voltant d'una mina. També vam buscar peces, que la mestra havia amagat prèviament, i vam muntar un trencaclosques amb la imatge de la font.

Després vam anar a esmorzar a l'Era d'en Petasques, vam jugar una bona estona i vam tornar cap a l'escola.

Durant la sortida, pel camí a la font vam recollir diferents mostres de fulles, fruits, flors... i l'endemà vam buscar informació de com es deien els diferents elements que havíem trobat: esparreguera, esbarzer, fonoll, romaní, canya de riu, figuera, alzina i pi, i també vam trobar un bolet. Vam investigar quins eren els seus fruits i quina utilitat tenen per als humans.

Vam introduir la nostra ruta a la app Wikiloc, per veure els kilòmetres que havíem fet i ens va aparèixer el concepte de l'altitud, vam aprofitar per treballar-lo a l'aula a partir de veure a quina altitud està Castellar del Vallès i quants metres vam pujar per arribar a la font dels Casots. També vam comparar a quina altitud són Barcelona i la Mola, per entendre què vol dir "sobre el nivell del mar".

© Ruta amb l'app Wikiloc.

© Alumnes fent el trencaclosques.

© Ho hem aconseguit!

© Anotant el nom dels carrers i situant-los al mapa.

© Nens i nenes fent el camí de tornada.

Tens entre
12 i 29 anys?

VIU L'ESTIU JOVE!

JULIOL 2021

Inscripcions obertes
fins al 24 de juny
Activitats gratuïtes
Places limitades

CÀPSULES:

- **Balls urbans:** del 5 al 9, de 10 a 12 h
- **Fotografia i xarxes socials:** del 12 al 16, de 10 a 12 h
- **Teatre musical:** del 12 al 16, de 18 a 19.30 h
- **Ukelele:** del 19 al 23, de 10 a 12 h
- **Tècniques artístiques:** del 26 al 30, de 10 a 12 h

CURSOS:

- **Ukelele:** dl. 5, 12, 19 i 26, de 12 a 13.30 h
- **Dansa urbana:** dl. 5, 12, 19 i 26, de 18 a 19.30 h
- **Curs al Lab:** dt. 6, 13, 20 i 27, de 12 a 13.30 h
- **Fotografia Instagram:** dt. 6, 13, 20 i 27, de 18 a 19.30 h
- **Càrdio kick-boxing:** dc. 7, 14, 21 i 27, d'11 a 12.30 h
- **Defensa personal:** dc. 7, 14, 21 i 28, de 18 a 20 h
- **Taller de zumba:** dc. 28, de 18 a 19.30 h

Més informació i inscripcions:

www.castellarvalles.cat/estiujovent

I tots els divendres, **La nit del riure!**,
monòlegs a les 21.30 h a la pl. de Catalunya:

Dv. 9: En Peyu

Dv. 16: Pepi Labrador

Dv. 23: Miguel Ángel Marín

Dv. 30: Eva Cabezas

Els escacs, una metàfora de la vida

Els escacs simbolitzen la vida, la resolució de conflictes, sobreposar-se a les dificultats i buscar solucions als problemes

Els escacs són un joc molt antic, segons sembla, va començar a l'Índia fa molt i molt temps. A la nostra escola ja fa 3 anys que hem començat un projecte d'escacs. Nosaltres, a 4t, vam començar a aprendre coses senzilles, moviments de les peces i el seu valor, l'enroc, l'ofegat i tipus d'escac i mat. A mesura que han passat els anys hem après coses més tècniques i interessants, com ara saber alguna cosa dels grans mestres d'escacs com Magnus Carlsen, tipus d'obertures, l'atac doble, la clavada o els raigs X.

Els escacs són com una màgia que t'absorbeix, a classe passa el temps volant, quan comences a jugar no pots parar. Jugant a escacs aprenem a pensar primer i després actuar, el nostre mestre sempre ens ho repeteix. Això ens serveix per als escacs i per a moltes altres coses.

Ens agrada jugar a escacs perquè decidim per nosaltres mateixos, no sempre ho fem bé, però sovint superem reptes i dificultats i això ens fa sentir bé.

Per jugar a escacs t'has de concentrar molt, pensar els moviments i fer una bona estratègia. Has de saber competir amb altres companys. Tot i esforçar-te, de vegades perds, és important saber perdre i acceptar les regles de joc.

Els escacs ens ajuden a fer servir la memòria i la creativitat. Moltes vegades fem càlculs matemàtics i lògics, i hem de conèixer el valor de les peces, les coordenades i saber fer jugades quan les necessitem.

A l'hora d'escacs fem servir sovint l'ordinador, tenim pàgines a internet com ara www.lichess.org o www.ajedrezeureka.com on fem exercicis, reptes, problemes, analitzem jugades i organitzem algun torneig, això ens encanta!

A l'hora del pati també podem jugar a escacs fent partides exprés en unes taules que tenim al pati. El cap de setmana, quan tenim temps lliure, juguem amb els pares o germans, també amb amics o companys de la classe en línia.

Tothom hauria de provar de jugar a escacs, no importa l'edat, només tenir ganes d'aprendre un joc que segur que els agradarà.

© Realitzant un exercici a classe.

© Resolent un repte cooperatiu.

© Analitzant una jugada.

Els escacs són com una metàfora de la vida, totes les peces tenen les seves funcions i limitacions, aquestes es necessiten les unes a les altres, algunes peces les has de capturar pel bé comú, cal prendre decisions, si pot ser encertades, si no ho són, et serveixen per reflexionar com a experiència.

© Jugant un torneig amb tots els alumnes de la classe.

La vigència de la cultura clàssica

En una època en què només té prestigi allò que és útil o pràctic, fer una revaloració de la cultura clàssica és una tasca amb la qual l'escola ha d'estar compromesa.

Freqüentment hom té la idea generalitzada que l'estudi del llatí i de la cultura clàssica és una tasca inútil, desvinculada del corrent de la vida i de les inquietuds de la societat actual, com si es tractés de matèries fòssils que només puguin interessar als vells acadèmics o als taxidermistes de paraules dissecades. Contràriament, nosaltres pensem que el món clàssic representat pel llatí i per la cultura romana admet una relectura en clau d'actualitat, perquè, malgrat la successió inexorable i innombrable d'episodis de la història, aquest món antic és a la base de la nostra cultura. A tall d'exemple, no és només anecdòtic que encara el cinema atorga premis *ex aequo*, encara actuem de vegades *motu proprio*, encara calculem dimensions *grosso modo*... De la mateixa manera, podem romandre al segle XXI sense deixar de gaudir, amb més o menys capacitat de fruïció i amb més o menys elements de judici, de la contemplació de *La forja de Vulcà*, de Velázquez, o de *Venus i Mart*, de Botticelli, com podem continuar estremint-nos amb la visió esgarrifosa de *Saturn devorant un fill*, de Goya.

No és una altra la idea que ens va portar a proposar al nostre alumnat de llatí una activitat adreçada a mostrar la vigència del món clàssic a la vida actual. De manera específica, l'activitat se centrava en l'univers de la mitologia romana, la qual cosa havia de permetre aprofundir en el sentit dels mites i en la seva connexió amb aspectes concrets de la vida. Es pretenia que els nois i noies arribessin a entendre el caràcter cosmogònic d'ordenació del món de les narracions mitològiques romanes i la seva correlació amb la mitologia grega, de la qual és una rèplica. Havien de captar, en un nivell bàsic, que la existència mateixa dels mites no respon només a la inclinació natural de l'ésser humà pel delit que proporcionen les narracions meravelloses, sinó que és la resposta atàvica a la inquietud per penetrar els secrets del món, per dotar de sentit els fenòmens de la naturalesa i la complexitat dels sentiments, per ocupar un espai en un univers ordenat en què s'hagués superat el caos primigeni i on fos possible la relació amb allò transcendent.

Considerant que el grup d'alumnes és reduït, i, per tant, és fàcil la interacció i la distribució de la feina, es va oferir a cada persona treballar amb dos déus de la mitologia romana. Amb un d'ells, havien d'exposar en una cartolina, amb textos i dibuixos, algun mite que s'hi relacionés, així com els seus atributs identificatius. Amb l'altre, havien de crear una pàgina web, mitjançant l'aplicació Google Sites, en què expliquessin els

seus aspectes més rellevants. Tant en un cas com en l'altre, havien de trobar algun tipus de lligam del déu corresponent amb qualsevol aspecte de l'actualitat, ja fos de l'àmbit cultural com de l'àmbit social, esportiu, polític... S'obria, així, un camp molt ampli de possibles referències. Finalment, se'ls proposava la possibilitat, amb caràcter voluntari, de realitzar la presentació dels seus treballs disfressats d'algun dels déus romans assignats.

El criteri per decidir la manera de portar a terme l'activitat no era, evidentment, gens gratuït o capritxós, sinó que estava concebut per contribuir a la consecució d'algunes de les competències bàsiques: amb el treball de la cartolina es potenciava la competència expressiva i estètica; amb la creació de la pàgina web es treballava, és clar, la competència digital; i amb la possibilitat de la disfressa ens acostàvem, sense més pretensions, a la dimensió purament lúdica.

Al llarg de les quatre sessions que va abastar l'activitat, els nois i noies van mostrar un cert entusiasme. Quan va finalitzar aquest període i van haver de exposar els seus treballs, només tres noies van acceptar el repte, clarament desinhibidor, de fer-ho disfressades. Durant les exposicions, però, el degoteig de detalls que mostraven la presència de la mitologia romana en la nostra època va resultar interessant. Així, Mercuri, que a Roma representava el comerç i era missatger dels déus, es va relacionar amb aspectes de la vida actual com la missatgeria, l'intercanvi i la mediació. La deessa Veritas (la veritat) va ser destacada com a representació d'una idea absolutament universal i atemporal, i per tant vigent, mitjançant la imatge poètica que la mostra vivint al fons d'un pou, per ensenyar-nos que la veritat és de difícil accés i sovint viu amagada. D'Apol·lo, més enllà del seu significat de bellesa masculina i com a representació de la música i la poesia, es va fer menció de la enorme quantitat d'usos que s'han fet i encara es fan del seu nom, des de sales de festa o discoteques fins a sales de cinema o de teatre. De Ceres es va destacar no només la relació lingüística entre el seu nom i un producte tan bàsic a les nostres vides com són els cereals, sinó també el fet que, com a deessa de l'agricultura i de l'abundància, ha aparegut com a figura icònica de la prosperitat en diversos bitllets de països americans. La figura de Diana, que ha inspirat diverses manifestacions de la cultura popular contemporània, va ser relacionada amb la reeixida pel·lícula *Wonder Woman* del 2017. De la mateixa manera, es va fer ús del cinema per exposar el treball sobre Juno, deessa de la maternitat, tenint en compte que a la guardonada pel·lícula del mateix nom, estrenada el 2007, la protagonista viu la experiència d'un embaràs adolescent, de manera que el tema de la maternitat és l'eix al voltant del qual gira la pel·lícula.

Excusem dir que, en una època en què el valor de la cultura i dels sabers clàssics està estesesament qüestionat i en perill, assetjat pels contravalors de la utilitat i la immediatesa, ens sembla important i necessari portar a terme activitats que, com aquesta, suposin una consideració sense contrapartides d'allò que té validesa per si mateix, com una mena de vindicació de la nostra tradició cultural.

El món clàssic representat pel llatí i per la cultura romana admet una relectura en clau d'actualitat.

El món antic és a la base de la nostra cultura.

Fotografia experimental a l'institut

© Antotipia amb remolatxa.

© Solarigrafia des del terrat de l'institut.

En un món dominat per les imatges, la fotografia, tal com l'entendem habitualment, ens ha portat en moltes ocasions a la homogeneïtzació de la cultura visual. Les funcions incorporades en les aplicacions i les xarxes socials ens permeten editar i compartir imatges de forma instantània. S'ha desenvolupat una cultura del "clic, afegir filtre i publicar".

Els nois i noies viuen en un context digital que s'ha convertit pràcticament en l'única realitat que coneixen. La fotografia moderna, amb l'ús de telèfons mòbils, tauletes i càmeres digitals, ha fet que gairebé tothom es pugui convertir en fotògraf. Això ha derivat en una estandarització de l'acte de fotografiar i cada vegada resulta més complicat distingir el toc personal en les fotografies que veiem.

La fotografia té molt més a oferir per a qualsevol persona que vulgui portar la seva creativitat més enllà de pitjar un botó, i és en aquest context que amb els alumnes del batxillerat artístic hem plantejat explorar i experimentar altres vies relacionades amb la creació d'imatges que impliquen en algunes ocasions la recuperació de tècniques i procediments més antics i artesanals. Es tracta d'una manera diferent de produir imatges que necessita pocs materials, que, a més a més són força accessibles. I que a la vegada permeten crear resultats moderns i atractius.

Així ha estat com un grup d'alumnes del batxillerat artístic i social han realitzat un treball de recerca per explorar algunes d'aquestes tècniques i procediments. S'han centrat bàsicament en quatre: la fotografia estenoica, la solarigrafia, la clorotipia i l'antotipia. Les dues primeres es basen en la construcció d'una càmera utilitzant materials reciclats com ara una capsa de llumins i una llauna de refresc, mentre que les dues darreres es consideren dues tècniques d'impressió per obtenir còpies. Us parlarem de dos d'aquests procediments.

La solarigrafia és una fotografia que recull el recorregut del sol sobre el cel i el paisatge a partir d'exposicions que poden durar des d'uns quants dies, a mesos o fins i tot anys. Les línies que apareixen dibuixades a les imatges es corresponen a les trajectòries del sol dibuixades una per una, per cada dia d'exposició.

Per fer una solarigrafia necessitem una càmera estenoica, és a dir, una càmera fosca i paper fotosensible blanc i negre. Per fer les càmeres, els alumnes han utilitzat diferents llaunes que van distribuir per diversos punts de Castellar i les van deixar durant diverses setmanes. Una d'elles la van penjar al terrat de l'institut. Les càmeres s'han d'orientar en la mesura que sigui possible cap al sud, per tal de poder captar el màxim recorregut possible del sol. La imatge que se n'obté és una imatge en negatiu, que cal escanejar i positivar. No es necessiten productes químics per al revelat, i el que sí es pot fer és editar la imatge i ajustar-ne valors com la brillantor i el contrast. La solarigrafia suposa un pont entre els processos més antics del s. XIX i els més moderns del s. XXI.

Juntament amb la solarigrafia també van treballar l'antotipia. L'antotipia és una tècnica d'impressió que permet crear imatges aprofitant les propietats fotosensibles d'algunes arrels i vegetals, com ara la remolatxa i els espinacs, entre d'altres. És un procés respectuós amb el medi ambient ja que no utilitza cap compost químic per obtenir les imatges. Això sí, el resultat és efímer i la imatge acaba desapareixent amb el pas del temps, per això és important fotografiar o escanejar el resultat final.

Amb aquesta petita investigació hem obert les portes a la fotografia experimental i a plantejar-nos altres vies de creació d'imatges més artesanals, creatives, sostenibles i fins i tot carregades de certa màgia que tenim intenció de continuar explorant i treballant d'ara en endavant.

© Material per realitzar una antotipia.

© Càmera estenoica feta amb una llauna.

Resistir és vèncer

La comunitat LGBT i el feminisme es reinventen a l'INS Puig de la Creu

En el darrer mes de març L'INS Puig de la Creu se suma a la comunitat LGBT i feminista. La participació de tots els alumnes denota el gran èxit al centre. Tenen un sol objectiu: propagar i consolidar la tasca educativa en la identitat de gènere i la lluita per la igualtat.

Els problemes, quasi sempre, resguarden la solució en la definició de les coses. Originalment, a la Grècia antiga, una persona cínica era una persona que cercava la llibertat, i que rebutjant els ideals de la societat i vivint harmoniosament amb la natura, podia viure una vida com cal. Però actualment, ser una persona cínica vol dir mentir descaradament, o ser un pocavergonya com pocs. Així, passa una cosa semblant amb la comunitat LGBT, i potser el cas del feminisme és encara més obvi. L'hostilitat envers la comunitat LGBT és un cas complicat. D'una banda, no es pot negar la radicalitat i la manca de tolerància de molts individus que hi pertanyen. De l'altra, sempre són presents les persones verdaderament afectades, que mai arriben a fer-se veure, sigui per la incomunicació o per la paranoia de molts. Tot això, sumat a les persones camuflades que hi són per pur interès lucratiu, fan de la comunitat LGBT un grup de difícil comprensió. A hores d'ara, no hi ha ni tan sols consens

La comunitat LGTB pot ser el ciment de la nostra societat, que es diversifica cada cop més. Estem davant la nova evolució de l'*Homo sapiens*?

en el nom de la comunitat. S'utilitza, per tota Europa, variants com LGBTIQ+, GLBT, LGBTI, tots amb sigles i significats diferents. Tot i això, el progrés és evident. La comunitat creix, a mesura que la societat va fent-se més gran i diversa. Potser la comunitat LGBT és el factor determinant que englobarà milions de persones en un futur pròxim.

El feminisme, en canvi, és un moviment que ja té història. La igualtat va ser reivindicada fa molt de temps, però avui dia, sembla que l'única cosa que roman del feminisme és l'odi i la incomprensió.

El feminisme no és misàndria. És un moviment que va començar fa tres segles, impulsat per dones de la màxima excel·lència: com Olympe de Gouges, o Simone de Beauvoir. El feminisme és un moviment que reclama la igualtat entre homes i dones. Però la societat, que en molts aspectes és com un ésser humà, li passa el mateix que als humans: Ens costa canviar

d'hàbits. Els cínics desafiaven l'*statu quo*, la Revolució Francesa també desafiava l'*statu quo*. Ara, és la comunitat LGBT i feminista les que desafien l'*statu quo*.

La comunitat LGBT i feminista desafien l'*statu quo*

Fa uns mesos, l'Institut INS Puig de la Creu també es va sumar al canvi, malgrat les dificultats que imposa el SARS-CoV-2. És un projecte molt ambiciós, que intenta tocar tots els aspectes que s'inclouen en la diversitat de gènere, així com el feminisme actual.

Alguns dels temes que han treballat els alumnes d'ESO i batxillerat són: diferències entre sexe i gènere, concepte del LGTBIQ+, privilegis pel fet de ser homes, pressió estètica sobre les dones, i masclismes i micromasclismes, d'entre altres.

Entre l'alumnat de 1r d'ESO, 4t d'ESO i 2n de batxillerat, han portat a terme aquest gran projecte, participant activament, i que a hores d'ara, ja s'exposa per tot el centre.

L'objectiu fonamental del projecte és interpel·lar l'alumnat, que observant frases, imatges, o gràfiques, comenci a tenir un pensament reflexiu i crític de la societat moderna.

El 8 de març, Dia Internacional de la Dona, es va portar a terme un discurs de conscienciació i reflexió, dispersant la idea del feminisme per tot el centre. L'emotiu discurs fet per Dayan Aguilar i Aida Fàbrega, dues alumnes de 2n de batxillerat, incloïa poemes i reflexions feministes, i un text original fet per elles. Sòcrates deia que "una vida sense examen no mereix ser viscuda". Una cita que segur molts de vosaltres heu escoltat fins i tot sota el mar. Però, com totes les grans cites, sempre amaguen una veritat sorprenent.

No és cap coincidència que, durant la fam i les guerres, el canvi sigui el protagonista principal. Tant si és cap al bé, com si és cap al mal, res es manté. Així com la ciència avança a través de l'observació i el dubte, la societat també avança. Encara que aquesta última, no es fa a través del mètode científic, sinó que manifesta les conseqüències de la situació social i econòmica. La comunitat LGBT i el feminisme posen en dubte els ideals i principis preexistents de la societat moderna, i incentiven aquest canvi imprescindible. Un moviment etern, que com el temps, mai pararà d'avançar.

Les crítiques i el desdeny cap al feminisme i la comunitat LGTB són, malauradament, el pa de cada dia. Cap ésser, sigui viu o inert, es pot alliberar de la carestia d'imperficcions. Només cal donar una ullada al govern o al rei. No obstant, la vida segueix. La humanitat vaga per la infinitud de l'univers, en cerca d'un sentit. D'una raó que expliqui el perquè de la seva existència. Per què naixem amb la capacitat d'enraonar, de pensar, d'estar conscients. Ningú sap si és un miracle de déu o és el càstig de l'infern. Però, no obstant, existim. I potser, totes les classes socials, l'ambició pels diners i el poder, la necessitat de controlar, i la comunitat LGTB, són signes del nostre esforç per trobar un sentit a la vida.

I si tot és 42?

© Alguns dels plafons que s'exposen als passadissos i vestíbul de l'institut.

© Alumnes de 4 d'ESO treballant en el projecte.

Res és el mateix

1,5 m.

Un nou curs escolar va començar amb un procés de dol per totes aquelles persones que havien perdut la vida amb la pandèmia, familiars, amics, coneguts... i pensàvem que tot seria diferent. L'estiu ens havia donat ales i com a "bons" ciutadans ens vam enfundar els nostres banyadors i vam anar a la platja, o ens vam posar les botes i vam anar a la muntanya, o vam agafar els cotxes i vam recórrer camins, i va arribar el mes de setembre i ens vam tornar a topiar de ple amb la crua realitat, les incidències, els casos es van anar acumulant, les morts van tornar a créixer, i com que ja no teníem la vareta màgica dels desitjos, sinó la dels desànim, la de la impotència i la de la desesperança, vam tornar a caure. I res va ser el mateix. La por va tornar a les aules, una por real que va inundar la nostra "nova" vida i, vist el que hem vist, trigarem molt de temps a tornar a aquella normalitat de convivència que ens caracteritza com a éssers humans. El nostre tarannà afable, aquell que ens acostava a la resta de persones a través de les abraçades i els petons, ha estat substituït per la distància de seguretat i la por a ser contagiats. I res serà el mateix....

I els nostres centres escolars, els de persones adultes, en la immensa majoria uns centres presencials on la proximitat i el tracte directe amb les persones és una de les nostres senyes d'identitat més significatives, com han quedat? Funcionant a la meitat del seu potencial perquè la por, aquesta que ens tenalla davant de processos incontrolables per la nostra ment, s'ha instal·lat en els ànims de les nostres usuàries. Perquè una part important dels nostres nivells de formació no són obligatoris, i hem d'afegir la casuística del terror, de l'edat. L'alumnat que s'acosta a un centre de formació de persones adultes vol ampliar coneixements, gaudir de l'aprenentatge, evidentment hi ha uns grups que necessiten titulacions per accedir, en condicions de dignitat, al món laboral. Però aquest percentatge importantíssim del nostre alumnat que fa anglès, informàtica, instrumentals o fins i tot la preparació a algunes proves, s'ha vist seriosament afectat, perquè la por és irracional, i res ha estat el mateix.

Ens hem hagut de reinventar per aconseguir preparar les aules. El professorat i l'alumnat han fet un màster en control de pandèmies

Ens hem hagut de reinventar per aconseguir preparar les aules (neteja, ventilació, ràtios) i ens hem convertit en "perseguidors" del paper i el gel hidroalcohòlic, de la presa de temperatura, de les consultes telefòniques, de l'ús de les mascaretes, de les separacions de les taules i cadires, dels consells preventius, vaja, que el professorat i l'alumnat han fet un màster en control de pandèmies. Per això, res és el mateix.

Tot passarà, ja han arribat les vacunes, però encara no podem cantar victòria, la gent continua contagiant-se, hem de ser conscients i hem de posar el nostre granet de sorra per acabar amb els contagis, i no perdre de vista que tornarem a retrobar-nos, que tornarem a celebrar la vida, però sense oblidar-nos de totes aquelles persones que han deixat la seva pel camí, perquè sense elles, res serà el mateix!

El jove cranc

Un cranc va pensar: Per què tots els membres de la meva família caminen de costat? M'agradaria poder fer les coses d'una altra manera, voldria saber caminar cap a endavant.

Així va començar a entrenar-se, d'amagat, entre les pedres del seu rierol nadiu i va buscar un mestre que li donés suport, un vell cranc que era molt estimat per la comunitat. Els primers dies va haver de fer un gran esforç, perquè en moltes ocasions no tot surt a la primera, però va continuar lluitant per tal d'aconseguir la seva fita. A poc a poc, i amb constància, va arribar allà on volia, perquè a qui està disposat a aprendre ningú el pot aturar.

Quan va estar preparat va fer una primera demostració a la seva família, que es va quedar bocabadada, per després emprendre el seu camí, aquell que havia triat i que més endavant li donaria tantes satisfaccions, llibertat i inclusió.

Ja ho sabeu l'educació no és només la clau de vostre futur, sinó també la de la vostra felicitat.

La història que heu llegit està basada, inicialment, en un conte de Gianni Rodari, El jove cranc, que us animem a llegir.

Des de l'Escola Municipal d'Adults, enguany, hem volgut fer un reconeixement a la importància del significat d'aprendre al llarg i ample de la vida, perquè l'aprenentatge no es limita a una franja d'edat ni es desenvolupa en unes institucions educatives concretes (escoles, instituts, universitats...), sinó que avui aprenem a qualsevol edat i en diversos àmbits i situacions (llarg i ample). Aquesta és la nostra màxima, que juntament amb la qualitat, configuren la idea de formació, d'aprenentatge, perquè sabem i som conscients que l'educació ens pot ajudar a ser lliures, a ser més feliços, a no sentir-nos exclosos, en definitiva a ser conscients que tot ésser humà aprèn en tot el seu cicle vital. Per reprendre aquest camí us convidem a visitar el nostre centre, perquè a l'igual que el cranc tothom necessita d'un suport, de l'ajuda inestimable d'altres membres de la nostra societat.

Animeu-vos, no hi ha res d'impossible si es fa amb ganes, il·lusió i empenta!

LES GARBERES
INSTITUT DE JARDINERIA I AGRICULTURA

Hamza Benhammou, Gerard Campodarbe, Mohamed Daoui,
Olga Gambín, Mario Garcia, Samir Kabouri, Álvaro Martínez,
Gerard Monterrosso, Amine Oussena, Mohamed Sallama i Alejandro Santos

Les pràctiques a Castellar amb els arbres

Al nostre institut comptem des de fa 2 anys amb un programa de formació i inserció laboral, PFI d'auxiliar de viviers i jardins per a aquells joves que no han obtingut el títol de l'ESO. Us deixem un relat dels alumnes.

Com a PFI ajudem en la instal·lació i el manteniment d'espais verds a Castellar: plantem, esporguem, arreglem la gespa, passem la desbrossadora i un munt de coses més. També produïm plantes a l'hivernacle i tenim el millor hort de l'escola. Un dels dies més interessants va ser el de la plantació d'oms a les pistes d'atletisme. Mai ho havíem fet i vam pensar que seria més difícil, però quan plantes el teu primer arbre els altres se't fan fàcil, tot i que eren arbres alts i una mica grans.

I pujar-hi no va ser tan difícil com semblava...

La pràctica més impactant va ser la grimpada a una alzina centenària, des de baix no semblava tant, però una vegada a dalt en mirar a baix feia impressió... Ens va ensenyar a grimpar un especialista. Primer vam llançar un pes per fer pujar una corda. Un cop vam aconseguir fer passar la corda per una de les branques més altes vam pujar utilitzant la força i el pes del nostre cos... En tot moment vam estar ben assegurats per cordes i l'arnès. Aquell dia tots vam pujar, encara que a alguns ens feia una mica d'impressió. També hi va haver algú a qui li va semblar molt fàcil, acostumat a pujar a palmeres al seu país. A l'institut aprenem a grimpar als arbres per poder fer treballs de poda en altura en un futur.

Unes setmanes abans ens van preparar anant a escalar a Canglomerat, al rocòdrom de Castellar del Vallès, el dia més divertit del curs. Abans de començar a escalar vam estirar el cos, després ens van explicar la diferència entre els colors de les roques, per exemple, el blanc el més senzill i el negre el més complicat, cada color tenia la seva dificultat. Acaïdes cansats però és divertit, hi havia zones difícils i per la grandària, forma i posició en la qual t'havies de col·locar per poder agafar-te i pujar. Val molt la pena.

© De pràctiques per Castellar i al centre.

© Plantant oms a les pistes d'atletisme.

© Al rocòdrom.

© Grimpanant als arbres.

Un jardí sec a Castellar

Aquest curs s'ha implantat un petit jardí de 60 m² sense reg a l'institut, que vol ser experimental i esdevenir demostratiu de plantes ornamentals que poden créixer i desenvolupar-se a Castellar sense aportacions extres d'aigua.

Al'Institut de Jardineria i Agricultura Les Garberes volem crear una sèrie d'enjardinaments de demostració i experimentació realitzats exclusivament amb plantes amb requeriments hídrics i de conservació molt baixos. Els exemples d'aquests tipus d'enjardinaments al nostre territori i fins i tot a Europa són molt escassos tot i la situació d'emergència climàtica en què ens trobem. Envers l'accelerada variació de les condicions climàtiques del nostre entorn immediat considerem fonamental disposar a l'institut d'espais enjardinats amb aquesta tècnica i filosofia. Aquests enjardinaments tindran un funció ornamental, educativa, de foment de la biodiversitat, demostrativa i d'experimentació.

El procés d'implantació i etiquetatge dels diversos projectes serà dut a terme per l'alumnat de l'institut i tindrà una funció educativa que es complementarà amb el seguiment de l'evolució de les plantacions. En el seguiment d'aquestes plantacions l'alumnat no només s'aproparà al coneixement de la immensa riquesa botànica de la vegetació mediterrània i de les seves possibilitats d'ús en els enjardinaments, ja que també, al llarg de la seva estada al centre durà a terme el seguiment d'un conjunt de paràmetres (fenologia, resposta als períodes de sequera...) per establir un "codi de sequera" local de Castellar de les espècies implantades: velocitat de creixement, alçada i amplada en estat adult, tasques de manteniment necessàries, biodiversitat associada...

La creació d'uns enjardinaments d'aquest tipus també servirà per projectar la imatge i filosofia de l'institut vers Castellar i la comarca. Els coneixements obtinguts d'aquesta experiència volen ser una font de dades de referència pel sector per a la realització i manteniment d'enjardinaments amb baixos requeriments de conservació.

Aquest curs hem executat l'enjardinament d'una superfície de 60 m² amb aquestes premisses. Fins ara l'espai estava enjardinat amb una agrupació d'espècies amb necessitats hídriques diferents, algunes en bastant mal estat i amb una bona part de la superfície envaïda per vegetació espontània vivaç.

Abans de les plantacions vam preparar el terreny acuradament. Fent un treball en profunditat, sense volteig i deixant el sòl en saó per extreure el màxim de rizomes i altres propàguls de la vegetació espontània que hi havia en aquest espai.

La selecció d'espècies la vam fer tenint en compte l'origen biogeogràfic de les plantes i que, pels hàbitats on es desenvolupen, estiguin adaptades a climes amb períodes de dèficit hídric superiors a 4 mesos. Altres criteris de selecció que vam tenir en compte van ser el valor ornamental i la singularitat i interès tant des del punt de vista estètic com d'afavoriment de la biodiversitat.

Així doncs per la seva singularitat hem introduït algunes espècies com el *Fremontodendron californicum* o el *Ceanothus concha* que potser no s'acaben d'adaptar als sòls de l'institut però que per l'espectacularitat i raresa de les seves floracions vam valorar que valia la pena provar.

Altres espècies com l'*Euphorbia ceratocarpa*, el *Phlomis viscosa*, el *Choysia ternata*, el *Teucrium fruticosum*, el *Quarazate*, el *Euphorbia characias wulfenii*... entre moltes altres, per les seves espectaculars i perllongades floracions i el seu interès pel foment de la biodiversitat, eren imprescindibles.

A causa de la petita superfície de l'espai a enjardinar vam emprar una seixantena de taxons d'arbusts, mates i vivaces combinades i disposades en funció de les seves alçades, volum i textures per intentar obtenir un espai el màxim d'armònic i en què es vagin succeint floracions el màxim de temps possible tot i que el màxim esclat de colors es produirà entre els mesos de març i maig.

En total s'hi ha plantat 133 plantes que només han estat regades, alguna de molt puntual, quan han mostrat necessitats de reg.

© Estat previ de l'espai.

© Fotomuntatge de la proposta que es persegueix.

© Alumnat de CFGS de paisatgisme plantant (novembre del 2020).

© Estat de l'espai a mitjans de març.

